

[Glistrup]

syn til landets velfærd, aldeles uacceptabelt at tage det af hr. Erling Olsen nu fremsatte dagsordensforslag til følge. Hvis vi virkelig indlod os på at sige, at nu skubber vi ansvaret fra os og kryber i skjul og lader bare dansk erhvervsliv forbløde, som man er i gang med, så ville vi bestemt ikke være værdige til den tillid, som man har vist os fra vælgernes side den 15. februar i år. Derfor må jeg meget indstændigt opfordre dette folketing til, hvordan man så i øvrigt ser på tingene, i hvert tilfælde at nedstemme et sådant flugt-fra-ethvert-ansvar-forslag som det, hr. Erling Olsen har fremsat. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at stemme for noget, der bare minder om det, som hr. Erling Olsen sagde, og som gik ud på, at nu skal folketinget bare stikke halen mellem benene.

Det er netop, som hr. Erling Olsen selv indledte sin tale her i anden omgang med at sige, således, at det, vi har denne debat til, og som vi i øvrigt har debatter i folketinget til, er at finde konstruktive løsninger og ikke at føre strudsepolitik og stikke hovedet i busken. Det er folketinget, der er valgt til at udtale sig om disse spørgsmål. Det er folketinget, som må tage stilling til, om ideen om den centrale fond virkelig skal være noget, som vi skal hylde, eller noget, som vi skal kvæle. Og valget skulle ikke være svært.

Den centrale fonds penge er jo ikke noget, som man sådan med en eller anden tryllestav får heksset ud af luften. Den centrale fonds penge skal komme ét eneste sted fra, nemlig fra arbejdernes lønningsposer. Der er simpelt hen ingen andre steder at tage pengene fra til den centrale fond end igennem de omkostninger, som virksomhederne har som lønomkostninger. Det vil sige, at enten skulle man forøge lønomkostningerne og dermed forøge arbejdsløsheden her i landet, eller også ville der blive udbetalt et mindre beløb til den enkelte lønmodtager. Derfor er den centrale fond en helt igennem asocial foranstaltning, helt bortset fra de meget ulykkelige samfundsøkonomiske virkninger, den ville have, hvis den blev indført.

Valget mellem, om vi nu én gang for alle skal vejlede de mennesker, der sidder i det af arbejdsministeren nedsatte udvalg, om, hvordan folketinget ser på den centrale fond, eller vi bare skal skubbe problemerne ud og skubbe dem fra os, turde ud fra alle syns-

punkter på den centrale fond være særdeles let at træffe.

Det må da også være værdifuldt netop på nuværende tidspunkt, hvor disse mennesker i det udvalg, som arbejdsministeren har nedsat, skal i gang med deres drøftelser, at de får at vide fra folketingets side, hvad det er for nogle områder, de særligt skal interessere sig for, og på hvilke områder folketinget må præcisere, at der faktisk ingen interesse er for, at de eventuelt sidder og arbejder i 10.000 timer, for der er simpelt hen ikke politisk dækning for det, som de indlader sig på, hvis de inddrager problemerne omkring den centrale fond i deres forhandlinger.

Derfor må konsekvensen være, at man nærmere bør overveje i de partier, der har stillet dette dagsordensforslag, om ikke det er en meget forhastet ting, man har gjort ved at stille det dagsordensforslag, og om ikke det rigtigste var, at man trak det tilbage. Jeg vil meget anbefale, at vi ikke udviser den fejhed og uværdighed fra folketingets side, som ligger i dette forslag, men at man ser at få trukket det tilbage hurtigst muligt.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, det er et meget mærkeligt dagsordensforslag, vi er præsenteret for fra kristeligt folkeparti. Jeg ved godt, at vi har hørt noget tilsvarende i dag, men hvad er det, man forsøger at gøre? Der ligger ikke noget lovforslag på folketingets bord i dag om en central fond. Hvad vil man så opnå? Er det en sindelagskontrol, at man siger til SF, til socialdemokratiet: I må ikke komme med et lovforslag om den centrale fond? Er det det, man vil opnå? Er det rimeligt? Er det en demokratisk eller en almindelig parlamentarisk fremgangsmåde?

Jeg ved ikke, hvad de partier, der står bagved, ville sige, hvis jeg fremsatte et dagsordensforslag, der lød noget i retning af, at man ikke måtte forsøge på at afskaffe kapitalvindingsskatten. Det er jo det, det svarer til, rundt regnet.

Vi plejer herinde at tage stilling til lovforslagene, når de foreligger. Vi plejer, selv om vi ikke kan lide dem, at tilsige dem i hvert tilfælde en saglig udvalgsbehandling. Det er åbenbart det, man ikke vil her. Man vil forsøge at binde socialdemokratiet og SF til ikke at fremsætte et forslag om det. Jeg ved